

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/275/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115212169
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6115212169.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ing. Jána Gandžalu, PhD. a členov senátu Mgr. Kataríny Katkovej a JUDr. Jany Haluškovej, v právnej veci matky P. Y., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom S. XXX/X, X. S., t. č. bytom P. I. XX, O. G., XXX XX W. W., otca F. Q., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom P. W. W., a maloletého dieťaťa F. Y., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom S. XXX/X, X. S., t. č. bytom P. I. XX, O. G., XXX XX W. W., zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, C. X, W. W., o určenie otcovstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, na základe odvolania kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 9C/252/2015 - 66 zo dňa 15. 01. 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o výživnom (tretí výrok) a v súvisiacom výroku o zameškanom (splatnom) výživnom (štvrtý výrok) m e n í tak, že F. Q., nar. XX. XX. XXXX (otec) j e p o v i n n ý prispievať na výživu maloletého F. Y., nar. XX. XX. XXXX výživným vo výške 27,13 Eur mesačne, počnúc dňom 10. 06. 2015, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletého. Zameškané (splatné) výživné za obdobie od 10. 06. 2015 do konca mesiaca december 2016 v sume 515,47 Eur sa mu p o v o ľ u j e splácať v mesačných splátkach vo výške 10,- Eur, spolu s bežným výživným až do jeho úplného zaplatenia, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia, pod stratou výhody splátky v prípade riadneho a včasného nezaplatenia čo i len jednej splátky.

Žiaden z účastníkov konania n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. 1. Okresný súd Banská Bystrica ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“ resp. „súd prvej inštancie“ event. „prvoinštančný súd“) rozsudkom zo dňa 15. 01. 2016 určil, že F. Q., nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „otec“), z matky H. Q., rod. T., nar. XX. XX. XXXX a otca G. Q., nar. XX. XX. XXXX, je otcom maloletého F. Y., nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „maloletý“), z matky P. Y., nar. XX. XX. XXXX (ďalej aj „matka“) - (prvý výrok). Maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky (druhý výrok). Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletého výživným vo výške 27,- Eur mesačne, počnúc dňom 10. 06. 2015, vždy do 10. dňa v mesiaci vopred k rukám matky(tretí výrok). Zameškané (splatné) výživné za obdobie od 10. 06. 2015 do 15. 01. 2016 vo výške 195,- Eur povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 10,- Eur spolu s bežným výživným, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia, až do zaplatenia, pod hrozbou straty výhody splátok(štvrtý výrok). V prevyšujúcej časti návrh na určenie výživného zamietol (piaty výrok). Styk otca s maloletým neupravil (šiesty výrok). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo náhradu trov konania (siedmy výrok). Zároveň uložil otcovi povinnosť zaplatiť na účet Slovenskej pošty, a. s., Banská Bystrica, Partizánska cesta 9, IČO: 36 631 124 súdny poplatok v sume 66,- Eur, pripojeným príkazom na úhradu, v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia (ôsmy výrok).

1. 2. Rozhodnutie o uznaní otcovstva súd prvej inštancie odôvodnil tým, že označený otec sa cítil byť biologickým otcom maloletého a svoje otcovstvo k maloletému v konaní pred súdom uznal.

1. 3. Zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky odôvodnil tým, že táto sa o maloletého fakticky stará a v jej osobnej starostlivosti neboli zistené žiadne nedostatky.

1. 4. Rozhodnutie o určení výživného pre maloletého odôvodnil prvoinštančný súd tým, že vychádzal z ustanovenia § 62 Zákona o rodine, pričom prihliadal na osobnú starostlivosť matky o maloletého a na skutočnosť, že rodičia nežijú v spoločnej domácnosti, ako i na skutočnosť, že majú ďalšie vyživovacie povinnosti k dvom maloletým deťom v rozsahu po 50,- Eur. Za týchto okolností sa mu potom ako primerané javilo výživné vo výške 27,- Eur mesačne, „keďže v zmysle odôvodnenia rozhodnutia v konaní 32P/125/2015 je otec schopný mesačne zarobiť cca 250,- Eur mesačne brigádnicou.“

1. 5. Vzhľadom na skutočnosť, že uvedenú vyživovaciu povinnosť určil otcovi dňom podania návrhu na súd t. j. 10. 06. 2015, zaostané (splatené) výživné za obdobie od 10. 06. 2015 do rozhodnutia, t. j. do 15. 01. 2016, teda za 7 mesiacov a 5 dní vo výške 195,- Eur umožnil otcovi splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 10,- Eur.

1. 6. Styk otca s maloletým súd prvej inštancie neupravil, pretože „z výpovedí účastníkov vyplynulo, že sa o tomto vedia dohodnúť.“

1. 7. V odôvodnení rozhodnutia o trovách konania súd prvej inštancie konštatoval, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, pričom uviedol, že matka náhradu trov konania nepožadovala a žiadne trovy konania jej nevznikli.

1. 8. Keďže matka bola v konaní oslobodená od poplatkovej povinnosti a v konaní o určení otcovstva bola úspešná, prvoinštančný súd uložil otcovi v zmysle § 2 ods. 2 Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a položky 9 tohto zákona povinnosť uhradiť súdny poplatok.

2. 1. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal kolízny opatrovník maloletého v zákonnej lehote odvolanie, ktorým napadol výrok o výživnom (tretí výrok) a de facto i súvisiaci výrok o zameškanom (splatenom) výživnom (štvrtý výrok).

2. 2. V odôvodnení odvolania poukázal na to, že okrem toho, že žiadal, aby maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky, nakoľko v jej starostlivosti nezistil žiadne nedostatky, žiadal i to, aby súd zaviazal otca na platenie výživného primeraného jeho zárobkovým možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom, s prihliadnutím na vek a potreby maloletého. Výška prvoinštančným súdom určeného výživného je však nižšia, ako suma minimálneho výživného určeného podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, ktorým je suma rovnajúca sa 30 % zo sumy životného minima na neplnoleté nezaopatrované dieťa určená osobitným predpisom.

3. Matka ani otec sa k odvolaniu kolízneho opatrovníka maloletého nevyjadrili.

4. Odvolanie kolízneho opatrovníka maloletého bolo podané dňa 29. 01. 2016, teda ešte za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol ku dňu 01. 07. 2016 zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilným sporovým poriadkom (ďalej aj „CSP“). Dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť i ďalší nový procesnoprávny kódex - zákon č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej aj „CMP“), ktorý v prechodných ustanoveniach, konkrétne v ustanovení § 395 ods. 1 uvádza: „Ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.“ Z ustanovenia § 2 ods. 1 CMP vyplýva: „Na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento neustanovuje inak.“ Pretože rozhodovanie o odvolaní prebieha už v dobe účinnosti uvedených procesnoprávnych predpisov, bolo potrebné na odvolacie konanie aplikovať ich príslušné ustanovenia.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), vec preskúmal v rozsahu určenom ustanoveniami § 65 a § 66 CMP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 2 CSP a contrario a rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti, t. j. vo výroku o výživnom (tretí výrok) a v súvisiacom výroku o zameškanom (splatenom) výživnom (štvrtý výrok) podľa § 388 CSP zmenil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP), ani na jeho zrušenie (§ 389 CSP).

6. 1. Z ustanovenia § 62 ods. 3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov ZR vyplýva, že každý rodič, bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť (aspoň) v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované neplnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Poznámka 13 uvedená v tomto ustanovení odkazuje na § 2 písm. c/ zák.č. 601/2003 Z.z. o

životnom minime a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z ktorého vyplýva, že životné minimum na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa predstavuje (a i v dobe rozhodovania súdu prvej inštancie predstavovalo) sumu 90,42 Eur mesačne. Z uvedeného teda vyplýva, že minimálna výška výživného (30% zo sumy vyššie uvedeného životného minima) potom predstavuje sumu 27,13 Eur mesačne. Ide o zákonom určenú minimálnu sumu výživného, ktorú nemôžu ovplyvniť žiadne objektívne alebo subjektívne skutočnosti. Súd prvej inštancie preto rozhodol vecne nesprávne, ak otca zaviazal s účinnosťou od 10. 06. 2015 (t.j. od doby podania návrhu na súd) prispievať na výživu maloletého výživným (len) vo výške 27,- Eur mesačne, pretože takto určené výživné nezodpovedá v zákonnej výške minimálneho výživného.

6. 2. Z uvedeného dôvodu preto musel odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku o výživnom zmeniť tak, ako ju uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

6. 3. Keďže zmena výšky vyživovacej povinnosti otca má vplyv i na súvisiace rozhodnutie prvoinstančného súdu o zameškanom (splatnom) výživnom, odvolací súd musel logicky zmeniť rozsudok prvoinstančného súdu i v tomto súvisiacom výroku a to tak, že zameškané (splatné) výživné za obdobie od 10. 06. 2015 do konca mesiaca december 2016 v sume 515,47 Eur (19 mesiacov x 27,13 Eur = 515,47 Eur) povolil otcovi splácať v mesačných splátkach vo výške 10,- Eur, spolu s bežným výživným až do jeho úplného zaplatenia, počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia, pod stratou výhody splátky v prípade riadneho a včasného nezaplatenia čo i len jednej splátky.

7. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 52 CMP a preto rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

8. Odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku prvoinstančného súdu o určení otcovstva (prvý výrok), o zverení maloletého do osobnej starostlivosti matky (druhý výrok), výrok, ktorým bol návrh na určenie výživného v prevyšujúcej časti zamietnutý (piaty výrok), výrok, ktorým súd konštatoval, že styk otca s maloletým neupravuje (šiesty výrok), výrok o trovách konania (siedmy výrok) a o povinnosti otca zaplatiť súdny poplatok (ôsmy výrok), zostali nedotknuté (§ 367 ods. 2 CSP).

9. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).